

homines, ut uiceret solum nouem distio-
nes ibi poneretur, non plures nec paucio-
res, ad significandum q̄ angelica ruina ex
hominib. fore r̄. paranda in nouem cho-
ris angelorum per hanc salutationem, ac
Charit. in incarnationem &c. Ecce ergo Dei
Charitas.

33. C V R angelus dixit, gratia plena, &
non dixit, gloria plena, et gloria sit po-
rior q̄ gratia. R̄ndetur in eundem Alber.
supra. c. 68. quia hic annuñciatur in-
itium, & origo gratiæ transfundendæ in hu-
manum genus primo & principaliter:
gloria autem dicitur cōsummationem gra-
tiæ, ergo &c. Item cur non dixit spiritu-
sando plena, sed gratia plena: R̄ndet in
eundem Alber. quia gratia latius se extē-
dit & communior est, scilicet ad gratiam
gratificatam & gratificatam, sed spi-
ritu sanctus dicitur solum gratiam grati-
facientem, ergo ad insinuandum latitudi-
nem omnis gratiæ etiam gratificatæ ple-
nariæ fore in uirgine ex Dei charitate, di-
xit gratia plena potius &c. Vnde Hieron.
in sermone ad Paulam & Eusto. dicit, Cæ-
teris per patres datur gratia, Mariæ uero
tota plenitudo omnis gratiæ infusa est.

Hieron.

Bernardus
Thom.

Sed qualis sit ista plenitudo gratiæ in Ma-
ria: Respondetur secundum Richar. & Bo-
nauem. et etiam Tho. 3. scrip. dist. 13. q. 1.
ar. 2. atq; Alber. sup. & communiter Do-
ctores, ex plenitudo gratiæ est quadri-
plex. Prima dicitur sufficientiæ, quando
quis tantum gratiæ habet quantum sibi
sufficit ad salutem, talis est in quolibet fi-
deli, quæ est sine mortali peccato & in
gratia, sicut scyphus dicitur plenus uino,
quando secundum congruentiam est im-
pletum uino, licet non usque ad summū.
Secunda est plenitudo abundantiæ, quan-
do quis supra statum communem habet
copiam gratiæ, sicut dicitur Act. 6. Stepha-
nus plenus gratia & fortitudinem &c.
Et de apostolis c. 2. Repleti sunt omnes
spiritu sancto &c. Talis est quoque ad si-
militudinem plenitudinis in uase usq; ad
summū eius, uisicū, uel riuu. a flumine
abundantis. Tertia est plenitudo singu-
laris excellentiæ, uidelicet ultra prædi-
ctas, quando in aliquo est tam excellens
gratia præ alijs sanctis, q̄ nō solum caret
a principio semper mortali peccato, sed

et omni veniali, sicut fuit in beata uirgi-
ne in qua nil erat peccat, nec erat aliquid
in ea quod non ordinaret in Deum: Hæc
plenitudo est et effluuic in oia recū-
dantia. Talis fuit & est in Christo. Ioan. j.
Vidimus eū plenū gratiæ & ueritate itaq;
Christi plenitudo est sicut fontis, sed be-
ata Mariæ est sicut fluminis a fonte efflu-
entis, & transfundentis. Item sanctorum ap-
ostolorum plenitudo est sicut a fonte, &
flumine in amnem uel lacum derivatæ
aquæ. Sed plenitudo communis electo-
rum est sicut riuu. ex prædictis descenden-
tis: Et hæc omnia ex Dei charitate, ergo
& cetera.

Civili
plenim-
do est si-
cut fon-
tis: Ma-
rie sicut
fluminis.

Q V A R E angelus dixit uirgini, do-
minus tecum & tam simpliciter & absolu-
te nil aliud addendo, uel aliquid dicendo
cum plura uideantur que ibi potius di-
xisse debuerit, ut patebit statim: Respon-
detur secundum Alber. breuiter super
Missus est. capit. 212. colligendo & scun-
dum alios, quod in hoc dicto angelus in-
tendebat hæc tria.

S. 34.

Primo quod persona mitterentis Dei p-
prie exprimeretur.

Secundo ut liberum arbitrium uirgi-
nis ad credendum, & consentiendum
inclinaretur.

Tertio, ut excellens modus essendi o-
stenderetur. Quo ad primum & secundum
perfecte expressit, & sufficienter dicendo
Dñs tecum, quia dominus impositum est
nomen a potentia, & absolute solius Dei,
proprium est Antonomastice per excellen-
tiam. Nā alij sunt domini, & scru. etiā re-
spectib. diuersis, ergo dicendo dñs suffi-
cienter expressit Deum. Similiter dicēdo,
dñs tecum, significauit Dei potentiam ut
crederet uirgo, quia dominus non est im-
possibile omne uerbu. Luc. i. & per conse-
quens magis inclinaretur animus uirgi-
nis ad consentiendum cō, quasi omni-
potenti, qui sicut uult potest nauas qual
que mutare & omnia facere. Deniq; quo
ad tertium sufficienter expressit singula,
rem modum essendi domini cum uirgi-
ne. Vnde Bern. Longe, inquit, excellenti-
us tecum dominus q̄ cum alijs sanctis, qui

Bernardus